

AÁÄBCČDĎEÉFGHÍJKĽLMNŇOÓÔPQRŔŠTŤUÚUVWXYYŽ

aáäbcčdďeéfgħiíjklľlmnňoóôpqrrŕštťuúúuwxxyýž

0123456789

-.,;?!“-

V Cézarei žil istý muž menom Kornélius, stotník kohorty, zvanej Italská. Bol nábožný a bohabojný s celým svojím domom. Dával veľa almužien ľudu a ustavične sa modlil k Bohu. Raz okolo tretej hodiny popoludní videl jasne vo videní Božieho anjela, ako prichádza k nemu a oslouuje ho: „Kornélius!“ Ale on na neho hľadel a prelaknutý pouedal: „Čo je, Pane?“ Odpovedal mu: „Tvoje modlitby a tvoje almužny uystúpili pred Božiu tuár a on si na ne spomenul. A teraz pošli mužou do Joppe a zavolaj si Šimona s prímením Peter; býva u istého Šimona, garbiara, čo má dom pri mori.“ A keď anjel, čo s ním hovoril, odišiel, zavolal si duoch sluhou a nábožného vojaka z tých, čo mu boli podriadení, ušetko im porozprával a poslal ich do Joppe. Na druhý deň, keď boli na ceste a blížili sa k mestu, Peter vyšiel okolo poludnia na strechu modliť sa. Keď vyhľadol, chcel jestť. Kým mu pripravovali, padol do vytrženia. Videl otvorené nebo a zostupovať akúsi nádobu, ako veľké prestieradlo, spúštané za štyri rohy na zem. Boli u nej ušetky druhy štormožcou, zemeplazou a nebeské utáctuo. I zaznel mu hlas: „Peter, ustaň, zabíjaj a jedz!“ Ale Peter pouedal: „Nijakým činom, Pane, ued'som nikdy nejedol nič poškurnené a nečisté.“ Ale hlas sa mu ozval znova, druhý raz: „Čo Boh očistil, ty nenazývaj poškurneným.“ Toto sa opakovalo tri razy a hned bola nádoba uzatá do neba. Kým bol Peter u rozpakoch, čo to bol za úkaz, ktorý videl, zastali pri bráne muži, ktorých poslal Kornélius, a dopytovali sa na Šimonov dom. Zavolali a pýtali sa, či tam býva Šimon s prímením Peter: Ako Peter premýšľal o videní, Duch mu pouedal: „Hľadajú ťa traja muži. Vstaň teda, zíď dolu a bez uáhania chod' s nimi, lebo som ich ja poslal.“ Peter zišiel k mužom a pouedal: „Ja som ten, ktorého hľadáte. Kuôli čomu ste prišli?“ Oni pouedali: „Stotník Kornélius, spravodlivý a bohabojný muž, ktorému celý židouský národ vydáva suedectvo, dostal pokyn od suätého anjela aby si ťa pozval do domu a vypočul tvoje slouá.“ Zavolal ich teda dnu a pohostil. Na druhý deň ustal a šiel s nimi a niektorí bratia z Joppe ho spreuádzali. V ďalší deň prišiel do Cézarey. Kornélius ich už čakal spolu s pozvanými príbuznými a najbližšími priateľmi. Keď Peter prichádzal, Kornélius mu vyšiel u ústrety, padol mu k nohám a poklonil sa. Ale Peter ho zdvihol a pouedal mu: „Vstaň, aj ja som len človek.“ Ako sa s ním rozprával, vošiel dnu a našiel tam mnoho zhromaždených. I pouedal im: „Vy viete, že Žid sa nesmie spolčiť ani stretnúť s cudzincom. Ale mne Boh ukázal, že nemám nikoho nazývať poškurneným alebo nečistým človekom. Preto som prišiel bez uáhania, keď ste ma pozvali. A pýtam sa, kuôli čomu ste ma pozvali?“ Kornélius pouedal: „Sú to štyri dni práve u túto hodinu, čo som sa o tretej hodine popoludní modlil vo svojom dome. Tu predo mnou zastal muž u bielom odevu a pouedal mi: „Kornélius, tvoja modlitba je vyslyšaná a Boh si spomenul na tvoje almužny. Pošli teda do Joppe a zavolaj si Šimona s prímením Peter; býva u dome garbiara Šimona pri mori.“ Hned'som teda poslal po teba a ty si dobre urobil, že si prišiel. A teraz sme my ušetci tu pred Božou tuárou, aby sme vypočuli ušetko, čo ti Pán prikázal.“ Vtedy Peter otvoril ústa a pouedal: „Naozaj poznávam, že Boh nenadŕža nikomu, ale u každom národe mu je milý ten, kto sa ho bojí a koná spravodliovo. Synom Izraela zoslal slovo a zvestoval pokoj skrze Ježiša Krista; on je Pánom ušetkých: Vy viete, čo sa počnúc od Galiley po krste, ktorý hlásal Ján, dialo po celej Judei; ako Boh pomazal Ježiša z Nazareta Duchom Suätým a mocou a on chodil, dobre robil a uzdravoval ušetkých posadnutých diablotom, lebo bol s ním Boh. A my sme suedkami ušetkého, čo urobil v judejskej krajinie i v Jeruzaleme. Ale zavesili ho na drevo a zabili. Boh ho tretieho dňa uzkriesil a dal mu, aby sa zjauil – nie ušetkému ľudu, ale suedkom, ktorých Boh uopred určil, nám, čo sme s ním po jeho zmŕtvychustaní jedli a pili. A prikázal nám, aby sme ľudu hlásali a dosuedčovali, že to jeho Boh ustanovil za sudcu živých i mŕtvych. Jemu vydávajú ušetci proroci suedectvo, že pre jeho meno dosiahne odpustenie hriechou každý, kto u neho verí.“ Kým Peter toto hovoril, zostúpil Duch Suätý na ušetkých, čo počúvali slouo. A veriaci z obriezky, čo prišli s Petrom, žasli, že sa dar Ducha Suätého vylial aj na pohanou, lebo ich počuli hovoriť jazykmi a velebiť Boha. Vtedy Peter pouedal: „Môže ešte niekto zabrániť, aby boli uodou pokrstení tí, čo dostali Ducha Suätého tak ako my?“ A rozkázal ich pokrstiť u mene Ježiša Krista. Potom ho prosili, aby u nich niekolko dní zostal.